

Юноша-та замина вси те свои соученицы на ученіе-то, щото списа и сочиненія достопамятны.

Яковъ Аміотъ.

Яковъ Аміотъ, знаменитый философъ на шестнадесятый вѣкъ, стана толко знаменитый за желаніе-то, кое-то показа юще въ дѣтскій свой возрастъ камъ книжно-то ученіе; имаше едвამъ десять или дванадесять годины когда-то отиде въ Парижъ, и отъ бѣдность мылостыня просяше; понеже не имаше никакво художество, слугуваше на нѣкои ученицы въ училище-то. Негова-та майка му пращаше всяка седмица (недѣля) по единъ хлѣбъ. Понеже физиогномія-та (лицега му) представляваше негово-то остроуміе, взе го една богата госпожа, и го опредѣли да води дѣца-та ѳ въ училище-то; тако начена и онъ да ся учи въ исто-то время и преуспѣ толко, щото онова дѣте кое-то отиде въ Парижъ за да живѣе съ милостыня, стана послѣ учитель на два французскы царіе, на Карла девятого и на Ерика третаго, и на время-то си най богатый священникъ.

Папа Секстъ.

Ето единъ щастливъ примѣръ за любовь-та камъ ученіе-то. Баща-та на Филика Перета, понеже не имаше средство да храче дѣтенце-то си Филика, даде го одному земледѣлцу, кой-то го тури да пасе овцы, послѣ свини; то виде единъ день, единого калугерина (инока), кой-то бѣше загубилъ